

REDACTIA

Deák Ferencz-u. Nr 8

ABONAMENTUL

în Austro-Ungaria: un an 20 cor. pe 1/2 an 10 cor.; pe 1/4 de an 5 cor.; pe 1 lună 2 cor. în România pe an 40 franci. — în Franța pe an 40 franci.

Abonamentele nu se napolază

ADMINISTRAȚIA:

Arad, Deák Ferencz-u. Nr 8

INSERTIUNILE:

de un șir garmond: prima dată 14 bani; a doua oară 12 bani; a treia oară 8 b., de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte în Arad.

Scrișori nefrancate nu se primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Stâlpii monarhiei.

(A) Cu tot șgomotul ce se face în chestia drumului de fer bosniac și cu toate provocările și insinuările acestei maghiare, credem că punctul de vedere austriac va rămânea birător. E și cu cale așa, căci interesele comune ale monarhiei mai mult din acea parte sunt susținute și reprezentate, căci compatrioții maghiari „singuri alcătuitori” cunosc interes comun decât subordonat intereselor specifice maghiare. Aceasta iese în evidență cu toate ocaziunile, de câte ori e vorba de un lucru de o importanță oare-care, fie politică fie economică.

În chestia vamală, am arătat din nou nenorocită înspre care tind să împingă compatrioții nostri maghiari lucrurile, fără să-și dea seamă, poate, că de mult îngreunează și împiedică viața lafaroanele lor apucături normale al afacerilor de interes comun pentru monarhie.

Dar dacă față cu chestiile mari și mici, în special al parlamentului din Budapesta, este — negativ, „părinții patriei” din Dieta din Budapesta tutuși să ne dea dovadă de o activitate specifică și caracteristică pentru acest parlament.

Animat de același sentimente și pasiuni, ca și presa șovinistă, parlamentul din Budapesta ni se prezintă ca o adunare în care discursuri șovine căută să acopere insuficiența lui etic din care se pornesc.

Plastic ni se prezintă această înțelegere prin discuțiunea asupra înarticularii în lege a căsătoriei moștenitorului de Tron Francisc Ferdinand.

Sunt patru zile de când în această chestiune liderii tuturor partidelor tin pe rând discursuri chilometrice, — și suntem în perspectiva de-a mai asista câteva zile la această nesfârșită discuție, până să-și spună cu toții cuvântul, să contribuie cu luminile lor intelectuale, asupra luminării unei chestiuni atât de clare, și hotărâte înainte, ca pe urmă să asiste cu toții la înarticularia ei în lege.

Ne mai insistând asupra faptului că s'a găsit acest mod de-a perde vremea, cu paradă, nu putem să nu scoatem în evidență partea pozitivă din acest fel de-a lucra a parlamentului maghiar.

Conștii „părinții patriei” că nici un efect nu vor avea frământările de cuvinte asupra sorții proiectului de lege, prin discursurile lor bombastice caută să influențeze și să dispună poporul maghiar spre o îndârjire contra cercurilor superioare din monarhie;

ear' pe de altă parte, tendința lor este de a se prezenta ca o forță care nu pregetă a se afirma și de-a pași cu pretenții, gata de-a se impune, în monarhie.

În sus și în jos, — demagogie și terorizare: eată cadrele în care parlamentarismul maghiar se învîrtește.

Din discuțiunea proiectului căsătoriei moștenitorului de Tron mai iese la iveală și o altă tendință: intriga.

Deputatul kossuthist, Polonyi, a spus că moștenitorul de Tron nu va fi silit să-și țină jurământul și va pute deschide drum pentru succesiunea la Tron urmașilor săi direcți, nesocotind legea.

Această declarațiune nu seamănă oare a recomandatie a sa, a partidului său, eventualelor grații? Nu este aceasta o hotărîtă înfruntare a unei prea înalte hotărîri?

Eată intriga, insinuarea, întovăreșită și sprigin, al neputinței îngâmfate!

Aceștia represintă Ungaria și interesele ei, aceștia se girează de stâlpii monarhiei.

O veste bună din Bucovina. *Neue Freie Presse* primește din Cernăuți știrea că la alegerea de electori în districtul Rădăușului a învins lista candidaților român, dr. Popovici.

O întrunire de alegători convocată de consilierul școlar Popescu — adversarul partidului popular român — nu s'a putut ține, din cauza împotrivirii partizanilor lui Popovici.

Ziarele maghiare în toate părțile văd propagandă „antipatriotică”. Din incidentul că societatea religioasă a Rutenilor „Sf. Basilie” luptă contra introducerii limbii maghiare ca limbă liturgică în biserica rutenă gr. catolică, numita societate e luată la ochi, că: „organizațiunea bisericească vrea s'o întărească pentru propagandă naționalistă rutenă, întocmai cum mitropolia din Blaj, episcopiiile de Oradea, Gherla și Lugoj, sunt teritorii pe cari se face propagandă valahă”. Și aceasta o argumentează șovinistii așa: „cărțile lor de rugăciuni știu despre toate numai despre patria maghiară nu”.

Ceia ce va să zică: se face propagandă națională (ca la Gherla!) când într'o carte religioasă nu se vorbește despre patria maghiară!

Dar dacă s'ar vorbi de patria maghiară? Atunci de fapt s'ar înjosi religiuinea la rolul de servitoare a „ideei”!

Povești Kossuthiste.

Când ține pauză Bánffy, ese pe teren — Kossuth, dar vorba e că nu e zi lăsată dela Dumnezeu, în care organele patriotice să nu aducă vre-o grozăvie, ori cel puțin o poveste hazlie — pentru unguri însă teribilă — asupra chestiunii naționalităților.

Ni-au luat în exploatare indeosebi pe noi, Români. Când n'au nici precă pentru a se lega de ceva, inventează. Ear dacă au apucat ceva, apî tot o întind ș-o răsucesc, în cât va de glava ungurească, îi zăpăcește și puțină minte ce i-a dat firea.

Chestia episcopatelor li-a venit ca apă la moară. Au discutat-o în fel și chip. Dr. Jancsó cu șiretenie, Gedeon (dea „Alkotmány”) cu perversitate și reutate, fiecare cum l'a tăiat capul.

Povestea cea mai nostimă ni-o aduce însă „Egyetértés” (dela 6 c.) într'o corespondență dela București. Cel puțin așa pretinde. Caraghioslicurile ce cuprinde însă ne dovedesc pe deplin, că ne aflăm în fața unei plămuiri dintre cele mai îndrăznețe ale vre-unui Schreib Moritz fără rușine.

Ce spune adică Moritz al lui Kossuth? Zice că:

„În România chestia înființării episcopatelor a aprins cu desăvîrșire pe liberali și presa lor... Opinia publică a lor a găsit apoi echou în „Tribuna Poporului”, care, lucru știut, și aici e consderată ca ziarul de casă al lui Goldis și organ al lui Sturdza. Cearta și discuția întâmplată între liberali în jurul înființării episcopatelor, precum și tăcerea profundă a ziarelor conservatoare, pun într'o lumină clară chestia și dovedesc că nu numai fruntașii politicii Românilor din Ungaria, dar și dignitarii bisericești ai lor duc o campanie de șobolanî în contra statului maghiar...”

Ear de vină e Széll, care-i slabănog și nu infundă pușcări cu noi. Par-că ai citi grozăveniile de „tradare” cu cari Dedu speriasc p'o vreme lumea, se înțelege iumea găgăuță...

Adevărul e că ziarele de dincolo numai de afacerile de aici nu se ocupă și în privința asta e „tăcere profundă” în ambele partide, preocupate indestul de răcoala țeranilor.

N'ar fi Moritz însă „jornalist”, dacă s'ar opri la cele de mai sus. Nu. Ci el merge mai departe. El a aflat anume, că finanțarea înființării episcopatelor e și terminată deja. D-l Cosma a stat adică astă-vară mai multe luni în București (deși era la Carlsbad!) și a regulat treaba cu miniștrii români. Aceia vor da bani, cât ne trebuie — deși crisa băntue fără milă — numai să-l vadă odată uns episcop pe mult simpaticul dr. Ilarion Pușcar.

A mai aflat Moritz că înțelpearea în chestia rentei d. Cosma a făcut-o eacă, numai așa, de ochii lumii, în colo e înțeles perfect cu Mețianu.

Indiscret om mai e și d. Cosma: auzi, să spună d-sa gândurile intime! Să dea pe față diplomațiile cele mai abile!...

„Tata Tom” vine însă la urmă. Moritz spune că d. Cosma a venit dela București nu numai având aprobarea și sprijinul guvernului conservator, dar s'a asigurat și de sprijinul „unei mari puteri de legea ortodoxă”... Lucrul e clar: d. Cosma ni-a adus vorba dela Țarul...

Aoleo! ce va face Țarul cu noi, când va afla că nu luăm în serios

episcopatul Preacuviosului Ilarion?!...

Și încă o întrebare: ce merită Moritz, care-i prostește pe patrioții cu ast-fel de gogoși?

Din Dietă.

— Ședința dela 6 Noembrie. —

În continuarea desbaterii asupra proiectului de lege despre căsătoria moștenitorului de tron Francisc Ferdinand, primul orator al acestei ședințe a fost Kossuthistul Barabás Béla, care prin frase late a cercat să combată proiectul și a declarat, că nu-l poate primi.

După el a urmat imediat vorbirea „mult așteptată” a deputatului Szilágyi Dezső, care a vorbit trei oare întregi în fața unui public neobicinuit de numeros. Szilágyi e cunoscut între patrioții ca bun orator și ca mare jurist; aceasta a dovedit-o și de data aceasta. Cu un mare aparat de argumente a combătut vederile opoziționalilor și a apărât proiectul, susținând cu multă tărie necesitatea înarticularii lui ca lege. — Vorbirea oratorului a fost întimpinată cu mari ovații din partea guvernamentalilor, între cari s'a grăbit să-l felicite chiar și contele Apponyi Albert.

Din România.

Chestia evreiască.

Sub acest titlu găsim în cunoscutul ziar vienez „Deutsches Volksblatt” un articol, datorit, de sigur unul bun cunoscător al împrejurărilor din țara românească.

Dăm un resumat din acel articol.

S'a discutat în feluri și în chipuri ciudate coincidența a frigurilor de emigrare ce apucaseră vara trecută pe Evreii din România, cu bocetele presei jidovite.

S'a crezut că motivul acestui șgomot de havră e tendința Evreilor de a căpăta îndreptățiri politice ca Români.

Din protestul publicat de curînd în ziarul jidovit „Berliner Tageblatt”, protest adresat Corpurilor Legiuitoare din România, se vede cât de adevărată era credința spusă mai sus.

Evreii declară „în modul cel mai solemn, că cu toate suferințele lor, ei iubesc România și nu voesc să recunoască altă patrie”.

Milogeala lor către deputați și senatori va rămâne fără efect.

Dl Carp a declarat că nu există o chestie evreiască în România și că străinilor li se fac în România mai puține dificultăți ca ori unde.

Ziarul berlinez „Preussische Kreuzzeitung”, vorbind despre petiția publicată de „Berliner Tageblatt”, spune că organul lui Moise ar fi putut cruța cuvintele înflăcărâte, cu cari apăra pe Evreii și cu care se face ridicol.

Cine cunoaște cât de puțin împrejurările din România, știe că ministrul Carp ori cât ar fi de bine-voitor față de Evreii, ca bărbat de stat nu poate să facă alt-fel de cum a făcut, de oare-ce vede imposibilitatea de a se realiza cererea Evreilor.

Partea literară

ZECE MAIU

CUVĒNTARE

de

D. A. STURDZIA,

Membru al Academiei Române.

II.

(Continuare).

În Septembrie 21 (3 Oct.) Principele Carol scria părintelui său: „Turbările din Peninsula-Balcanică numai în aparență s'au liniștit: ele sunt departe de a fi dispărut. Insurecțiunea face pe tăcute progrese mari și se lățește ca un torent. La început această insurecțiune nu avea nici un scop național sau politic; ea nu era decât o protestare în contra grelelor impozite, de care țărani creștini sperau să se libereze cu armele în mână. E dar natural, că liniștea nu se va pute restabili decât prin reforme radicale, care vor pune un termen a-tot-puterniciei pașelor. Orientul creștin e săturat de reaua administrațiune turcească. Fără înțelegerea Puterilor celor mari, de mult ar fi izbucnit complicațiuni serioase. Aceste complicațiuni s'au înlăturat pentru moment, însă ele nu s'au suprimat. Diplomația cea mare nu este în stare să rezolve cestiunea orientală, care nu se poate rezolvi decât de înasul Orientului, pe teatrul războiului, cu concursul popoarelor direct interesate. Politica actuală a României are de scop de a profita de aceste evenimente. Ruina financiară a Turciei ne vine în ajutor. În Serbia toate țesele s'au încurcat“.

La începutul lui Octombrie (1/13) Principele Imperial al Germaniei scria Principei Carol: „Nu fără mare îngrijire îndreptez privirile spre voi“.

Puțin mai târziu în 17 (29) Octombrie, „Mesagerul“ din Petersburg scria următoarele:

„Importantele evenimente politice, care se petrec ast-timp în Peninsula-Balcanică nu au surprins pe Rusia în izolare, ci mai ales într-o alianță, având de țel menținerea și consolidarea păcii europene. Depărtată de ori-ce politică egoistă, basată pe o încredere reciprocă și sigilată de înțelegerea celor trei împărați, această alianță nu se presintă dinaintea Europei ca un arbitru al destinelor sale, ci ca un garant al libertății și un păzitor al liniștii tuturor.“

„Făcând parte din această alianță, Rusia nu i-a sacrificat însă simpatia ce ea a nutrit în mod constant pentru populațiunile creștine oprimate ale Turciei și care a fost și desigur este împărțită de întreaga Europa creștină. Sacrificiile făcute de poporul rusesc pentru creștinii din Turcia sunt atât de mari, încât dau Rusiei dreptul de a-și documenta acum simpatia sa în fața Europei. Pătruns de această veche simpatie pentru populațiunile creștine din Peninsula-

Balcanică și conștient de pericolul care amenință liniștea Europei, Cabinetul Imperial, precum nu a stat mai înainte în circumstanțe anevoage, nu putea sta nici acum spectator nepăsător și neactiv dinaintea evenimentelor din Herțegovina, care amenințau să tragă după sine Serbia și Muntenegul într-o luptă inegală și să dealănțuie în război, ale cărui proporțiuni sunt greu de prevăzut. Cabinetul imperial a ridicat mai întâiu vocea sa în favoarea populațiunii din Herțegovina, apăsând prin greutatea nerăsurată a impozitelor, urcate peste toată măsura, precum și în favoarea menținerii păcii, de care Europa în genere și Turcia în particular au atât de mare nevoie. În urma inițiativei sale, guvernele aliate ale Germaniei și Austro-Ungariei, animate și ele de aceeași dorință de a înlătura conflicte ulterioare în Turcia, s'au grăbit a-și da tot sprijinul, pentru a împăca Poarta cu supăii săi revoltați.“

„Guvernele Francei, Angliei și Italiei au împărțit vederile cabinetelor de la Nord asupra stării de lucruri din Turcia, amenințătoare pentru pacea europeană, și au mit forțele lor cu ale cabinetelor împăraților spre a ajunge la țelul indicat. Consiliile pacifice date Porții de către reprezentanții Puterilor la Constantinopol au avut de rezultat: întâiu, trimiterea în Herțegovina a unei comisiuni consulare, având misiunea de a împăca pe insurgenți cu guvernul și în urmă proclamarea unei iradele a M. S. Sultanului din propria-i inițiativă, promițând supușilor săi creștini o ușurare simțitoare în materie de impozite, egalitatea cu musulmanii dinaintea legii și o mai bună organizare administrativă.“

(Va urma).

Noutăți

Arad, 7 Noembrie n. 1900.

Oaspeții Aradului. Între mulțimea de lume din afară, ce a sosit pentru azi la Arad din incidentul instalării noului fișpan *Urban Ivan*, foile locale remarcă înosebi pe doi inși: *Hieronymi Karoly*, fost ministru și deputat al Aradului, și *Natafalussy Kornel*, consilier regesc și inspector superior de studii în districtul Oradei-mari, care au sosit încă crăciuna.

† **Stefan Moldovan.** Din *Lugoj* se vestește, că veteranul și venerabilul preposit *Stefan Moldovan* a încetat din viață luni dimineața. Decedatul a avut o viață plină de activitate și era unul din generația acelor bărbați meritoși ai noștri, care au luptat cu multă căldură pentru

causa națiunii și bisericeii. În anii turburărilor din 1848/49 *Stefan Moldovan* era protopop în Mediaș.

Eată și anunțul funebru din partea Intristatei familii:

Subscrișiți cu inima înfrântă de durere, în numele lor și al conșăngenilor aducem la cunoștință amicilor și cunoscuților, că preiubitul lor tată, soț, moș și strămoș *Stefan Moldovan*, preposit sau arhiepiscop al bisericeii catedrale gr. cat. de Lugoj, prelat domestic al S. Sale Pontificelui Roman, membru fondator al Asociațiunii pentru literatura și cultura poporului român, membru la mai multe societăți culturale ș. c. a., în urmarea unui morb îndelungat, fiind împărțit cu st. sacramento ale moribunzilor, în 4 Noembrie st. n. noaptea la 10 ore a adormit în Domnul, în anul 88 al vieții, 63 al preoției și 41 al preposiției sale. Funcțiunile funebre se vor ține în biserica catedrală din Lugoj în 6 Noembrie la orele 2 j. m. Sf. liturgie împreună cu parastas pentru odihna sufletului reposedatului se va celebra în biserica catedrală Mercuri, în 7 Noembrie la orele 8 a. m. În veșt pomenirea lui! *Lugoj*, la 4 Noembrie 1900. *Adolfina Moldovan* văd. *Oltean*, ca fiică. *Văd. Roza Moldovan*, ca noră; *Sidoniu Moldovan*, *Alma Moldovan*, ca nepoate; *Conte Francisc Norman* de *Audenhoffe*, ca ginere; *Conte Luis Norman* de *Audenhoffe* ca nepot; *Georgiana contesa Norman* de *Elekes*, nepoată; *Reginald conte Norman*, strănepot.

Croații și căsătoria moștenitorului de tron. Din *Zagreb* se anunță, că partidul de drept al Dietei provinciale croate a ținut zilele acestea o conferință, în care a hotărât, că după deschiderea proxima a acestei Diete, va pretinde presintarea și dezbaterea și în Dieta croată a declarațiunii moștenitorului de tron *Francisc-Ferdinand* privitoare la căsătoria sa.

Același partid croat va mai pretinde apoi, ca în afacerea căilor ferate bosniace guvernele să fie cu considerare și la interesele de stat ale Croației; iar printr-o altă deciziune a sa partidul protestează energic în contra tendinței, de a extinde și asupra provinciilor croate ideea de stat maghiar.

Ne place a crede, că glasul nimitului partid croat nu va rezuna în pustiu și nu va rămâne fără de efect.

„*Bistritz*“ și nu „*Besztercze*“. Se știe că reprezentata orașenească a *Bistriei* a hotărât, ca pe viitor orașul *Bistritz* să se numească „*Bistritz*“, iar nu „*Besztercze*“. Chestia a ajuns și în congregația c. mitatului *Bistritz-Nășed*, ținută în ziua de 31 Octombrie st. n. a. c. Contra numelui „*Besztercze*“ a vorbit în congregație cu multă însuflețire preotul evanghelic *Frideric Kramer*. Între altele el a zis, că „*Sașii* au venit aici chemați de regele un-

gar, ca să cultive această țară și să apere contra inamicilor externi și ca proprietățile nesigure să le transforme în proprietăți sigure. Acel rege, care au călătorit pe Sași, fiind-că au avut lipsă de ei, și și-au însușit dreptul de a sili sau a deștine nume localităților coloniștilor sași, ci acest drept firesc l'au avut coloniștii, dând localităților înființate de ei nume germane. Poate va zice cineva, că de ce apărăm noi numirea slavă de „*Bistritz*“ a orașului? Numirea popoală a orașului a fost și este „*Nösen*“, numele oficial însă de multă vreme este „*Bistritz*“ și nu „*Besztercze*“. Dacă Sașii, continuă oratorul, sunt pe lângă numele negerman al orașului, o fac din cauza, că acel nume este istoric și a rămas moștenire dela strămoși. Această moștenire Sașii nu o pot lăsa. Legea pentru stabilirea numelui comunelor nu cuprinde nici o dispoziție, în sensul că numele oficiale ale localităților trebuie să fie exclusiv maghiar. Sașii nici când nu se învoiesc, ca numele orașului *Bistritz*, care l'au moștenit dela strămoși, chiar și dacă nu e de caracter german, să se schimbe. Până când ei vor mai purta aceeași voce lor pentru ei, vor apărea și nume, ca nu cumva odată să li-se zică: „voi ați aruncat un drept scump, pe care datorința vă era, să l'țineți și să l'păstrați“. După aceasta a vorbit tot pentru numele „*Bistritz*“ din partea Românilor avocatul *Dr. Tripou*. Pentru „*Besztercze*“ a vorbit preotul reformat *Bălăz*. În fine s'a făcut votarea. Numele „*Bistritz*“ a învins, și s'au dat pentru el 69 voturi, iar pentru cel 31.

Pentru scopuri naționale maghiare zilele trecute s'a constituit în *Budapesta* un comitet monstru, din cei mai de frunte bătați ai vieții publice maghiare, pentru a lectura sumelor de bani, cu scop de a ridica un monument marelui poet maghiar *Vörösmarty Mihály*. Până acum deși s'adunat sume considerabile, pentru a deschide în public și-au deschis colanul toate ziarele „patriotice“. — Cătin acum și *Majestatea Sa Monarchul* a dăruit acest scop suma de 5000 coroane din casa Sa privată.

Un prinț escrocat de usurar. Că blăstămății nu sunt în stare să comită unele de usurari față de oamenii mai de bătați și ar domni mari, până și prinții să le cadă victime! Sunt mai ales în dăpăsta asemenea monștri, între cari s'a trecutua în ceașt acolo la iveală doi inși *Leffkovics* (botezat *Lukács*) *Mátyás*, cumoș până departe ca mare usurar, și un alt *Vargha*. Amândoi împrumutau cu uriașe procente sume de bani celor strimțorați, și cari adese-ori figurau și oficiali din armată. S'a întâmplat nu de mult, că și prințul *Francisc Ioșif* de *Braganza* a făcut dinșii un împrumut pe schimb de 4000 coroane. Păcătoșul usurar *Leffkovics* însă s'a mulțumit cu enormele procente, cele dela cei ajunși în daraveri cu dișul, și s'a pus de-a falsificat și schimbul prințului

LITERATURĂ ABJECTĂ.

„Toate noroadele pe trupul acest pământesc au ținut și până în ziua de astăzi în mare prețuire țin bunele moralicești învăștături“.

Tchindeal: prefață la „Fabule“.

Am înaintea mea un nou volum de „versuini române“, apărut la Brașov și intitulat „*Dintre imitațiunile lui Ioan dela Buceci*“. Volumul acesta e partea întâia din o serie de publicațiuni, ce pseudonimul autor are de gând a da la iveală, — parte, pe care o numește „burlescă“.

Având în vedere, că mai multe ziare și unele reviste au luat chiar cu oare-care bună-voință notiță despre acest „burlesc“ volum; pe de altă parte pentru a pregăti pe cititori pentru viitoarele volume, și în sfârșit, pentru a mă achita de o datorie ce mi-o impune interesul pentru literatura noastră, voi insista asupra volumului lui Ioan dela Buceci.

Nu voi scruta cine este autorul, căci aceasta nu ar schimba întru nimic părerea ce voi formula asupra lui.

Văd însă din cele ce a scris, că el este un bărbat cărunț, care încă pe la anul 1845 scria „versuri“ și de-atunci încoace neconținut s'a indeletnicit cu această mes-

rie. Văd mai departe, că în viața sa întreagă acest bărbat a fost la adăpostul grijilor materiale, că a dus o viață în *dulci jubilo*, inspirându-se numai de *Bocaccio* și de altă literatură lubrică. Văd apoi, că a făcut și politică și a luat parte la viața noastră bisericăască, de unde însă nu s'a ales decât cu nește scene de humor brutal, cu nește amintiri de o glumă nesăbuită. Și văd, în sfârșit, că chiar acum la bătrânețe îi place să-și etaleze amintirile sale publicului.

Astfel din aceste versuri se degajază o individualitate, o viață de om, o dovadă trisă despre felul neserios, cum trăesc și gândesc mulți din acei bărbați, care iau parte la viața publică a poporului nostru. Se reoglindează în ele viața sufletească a unui burtă-verde, a unui cinic, fie din naștere, fie parvenit, a unui tip din societatea noastră, căreia îi zicem „inteligentă“.

Eată pentru-ce mai ales nu pot fi trecute cu vederea.

„Versurile“ acestea, — ca valoare literară absolut nule, ca versificare și limbă greșite și ridicole, vor să fie nește anecdote și fabule, culesse din popor sau pățite de autor. Suntem departe a susține, că ori-ce vers sau scriere poetică trebuie să aibă o tendință moralizătoare și instructivă. Dar aceasta trebuie s'o pretindem dela fabule. Chiar și din pățanii și anecdote se trage

tot-deauna câte-o învăștură. „Deschide-voiu în pilde gura mea și voi arăta cele ascunse“, — zice Psalmistul. Și Ioan dela Buceci o știe aceasta, căci după fle-care vers el arată și „morală“...

Eată acum și modul cum moralizează bătrânul Ioan dela Buceci.

La pag. 11 publică anecdota „*Studentii și ospetarii*“. E vorba de nește studenți flămânzi, cărora un ospetar le dă de mâncare un purcel fript, însă numai cu condiția, că „ce veți face cu purcelul, voi face și eu cu voi“. Eată cum continuă:

Unul din studenți cutează
A primi rămasul pus,
Și la masă el s'așează,
Lângă purcelul adus.

Bagă degetu'n friptură,
Pe unde-i îngădurit
Șoricul dela natură
Și de coadă-acoperit.
Suge degetul—și zice,
Ospetarului iimit:

„Fă acum și tu amice,
Fă cu noi cum te-ai tocmi“...

La pag. 39, în „poesia“ „*Judecată șolomonească*“ e vorba de doi pșcurari ce se duc la țerg, ducând cu sine un măgar și e măgăriță:

„Și lăsând măgarul
La țerg cât coala,

Se duc pșcurarii
La țerg să bea.

Dar până mândăcă
Și beau amândoi,
Măgărușii încă
Fac chef dinopot.

Măgarul cât poate,
Dând la măgărea,
Sparg oalele toate,
Provocând belea.

La pag. 48, în poesia „*Goșdu censent*“, găsim strofa:

„Nici cu buna, nici cu băla
Să 'ndreptez lumea nu poș,
Eu nu pot c-a atâta,
Oa s'astup gura la toș“.

La pag. 69 în „poesia“ „*Cine e cat cărnașii*“ găsim șiruri ca:

Bărbatul cum aude vorbind a lui mami,
Deschide și el gura, strigând ca un nemi
—Tu ai mâncat cărnașul și-mi faci și tu
pildă.

La pag. 76 un vers execrabil, intitulat „*Poalele și nădragii*“. La pag. 84 produce un vers din „*Cocoșu-roșu*“, care între altele cuprinde la adresa pșcurarilor *Meșian* următoarele șiruri:

„Când în veședința la Arad
Cu episcopeasa va juca *Cancon*“...

din 4000 — 40 000 coroane. Pentru această manoperă, bostialul cămătar a fost arestat și arestat la poliția din capitală. Prin reprezentantul său escrocul Lefkovic a renunțat la cele 40.000* coroane, primind dela prințul numai 4000 cu care și reprezentantul prințului s'a învoit. Dimplică însă nu este aplicată a sista aface-rea, deoarece ce în cazul de față e vorba și de falsificarea de cambiu, și astfel cercetarea activă lui Lefkovic și soții sel conti-

Scrisoarea unui anarhist către Regele Carol. „Evenimentul“ din Iași publică următoarele: „Înainte de a expune cele ce urmează, vom a asigura pe cetitorii noștri, că parafim absolut autenticitatea știrii. Că mijlocul lui August, secretarul particular al Majestății Sa'e Regelui, deschise în corespondența zilnică, ce vine pe numele regesului său stăpân, o scrisoare, care avea alure neobișnuite. Scrisoarea a din Paris deschizând scrisoarea, uimit, a găsit cesti și reciti următoarele rânduri: „Între monarhii condamnați la moarte de noi, secția anarhistă, ești și Tu. Fiindcă trebuie să urmezi jurământul deus la Washington, adevărat să atentezi vieții Tale, dar pe de altă parte, ne-având inima de neșă, vreau să scap eu, cât și Măria Ta. — Am găsit un mijloc: la un moment dat să te fac agomot, că în contra Mariei Tale a atentat cine-va cu un revolver, dând 3 lovituri, dar care atentator nu a fost prins. Tu-țel: că frații mei vor crede, că în adevăr mi-am făcut însurcarea și vei scăpa împreună cu mine, cu copilul și nevasta mea, deoarece ce dacă nu voiu atenta, atunci voiu fi omorât. Atentatul trebuie să fie relatat prin toate jurnalele. Acesta însă trebuie să în pînă la 13 curent, căci la 15 trebuie să ai relator la Paris și să predau revolverul cu trei focuri unui frate de acolo. Am făcut această concenție Majestății Tale, fiind că sunt născut în România, dar trăiesc în America de 4 ani, sunt Român, dar străin... Log însă, pe Majestatea Sa, să știe cel mai mare secret, căci contrar voiu fi silit a-mi împlini însurcarea. La 10—12 voiu fi la Iași să primesc instrucțiuni, ca să le predau la Ungheni. Cel mai mare secret, dacă Măria Ta vrea să scape și să aibă mila de copilul și de nevasta mea. Arma este un revolver munteneș. Anarhist. P. S. Ca recompensă: cel mai mare secret, secret, secret“. Domnul Basset a transcris imediat scrisoarea și a înaintat-o prefectului de poliție din București, care a luat toate măsurile de precauție posibile“.

Un incident groaznic. Un îngrozitor incident s'a întâmplat zilele trecute în salonul de ras al unui barbier din Vârșovia. Un mușteriu se dusese să-l raze, dar abia începuse a-l rade și de-odată barbierul fu cu gura de o furie nebună; înghință capul mușterului și începu să-l taie cu briciul, răzându-l greu; îl tăia fața dela o parte până la cealaltă. Nenorocitul mușteriu s'a apărut din răspuneri și striga după ajutor, dar

La pag. 208 publică o satiră la adresa părintelui episcop Popea. Și în sfârșit, pentru a încheia, reproducem următorul fragment din o fabulă despre un iepure tulburat de frica vulturului:

„O broască răsfățată,
Sărind din loc în loc,
Ajunge așezată
La ispură'n cojoc.“

Aici simțind că dură,
Culcușul îi plăcu,
Și ce-i ceru natura,
Pe separe făcu.

Soldanul cel cu fald,
De broască insultat,
În starea sa fatală,
Așa s'a mângâiat:

Tu broască, vai de tine,
Ce'n cărca mea te-ai pus,
Nu te-ai...¹⁾ pe mine,
De n'ar fi cel de sus.

Cer iertare cetitorilor și mai ales cetitorilor, că am reproduces aceste murdării. Pînă a le cita însă n'ar fi rezultat toată icona tristă a unui suflet din mijlocul nostru.

Ei, și la nivelul intelectual, moral și estetic al celor citate sunt toate „moralicețile învățăturii“ ale bătrânului Ioan dela

1) Nu putem reproduce cuvântul.

până ce a venit ajutorul și din cauza multelor răni, își perduse conștiința. Barbierul a fost dus în casa nebunilor.

Hoție mare. Dl Mihaili Ilić, casierul băncii naționale serbe din Belgrad, a defraudat 150.000 franci și a fugit în lume.

Automobil la Polul-nordic. Prințul italian de Abruzzo se zice, că a pregătit un automobil, pe care îl va duce cu sine cu ocaziunea unei noue expediții, ce are s'o facă la Polul-nordic.

Mulțămită.

La manifestările de condolență, ce ni s'au făcut — cu graiul și în scris, din incidentul morții ficei resp. surorii noastre neuite

Alexandrina Schmid n. Cunțan, ne luăm voie a răspunde pe această cale: mulțămind din inimă tuturor pentru mângâietoarele cuvinte, ce au b'nevoit a ne adresa.

Parastas întru amintirea repausat-ului se va oficia Sâmbătă, în 10 Noembrie a. c. st. n., la 10 ore a. m. în biserica parochială gr.-ort. din cetate.

Sibiu, 6 Noembrie 1900.

Jalnică familie.

Carnet artistic.

Teatrul Național din București.

Suprema forță de Haralamb Lecca.

Pe întâia scenă română s'a reprezentat cu un deosebit succes noua dramă a valorosului și productivului poet și dramaturg Haralamb Lecca. Tinerul autor dramatic, care ne-a mai dat „Casta Diva“, „Jucătorii de cărți“ etc. prin lucrările sale de până acum poate fi socotit de cel dintâiu scriitor român, pe terenul dramatic. Despre ultima sa piesă eată ce scrie ziarul „Timpul“:

Am văzut ieri *Suprema forță* de dl Haralamb Lecca, pentru prima oară, și nu pretind să fac o critică completă. Mă voi mărgini la expunerea impresiilor ce am cules, și trebuie să spun că am plecat numai cu impresii excelente — probabil pentru-că calitățile piesei dunt covârșitoare.

Teza autorului, — căci e vorba de o piesă a thèse — este o idee filosofică înaltă: că viața nu este o cale așternută cu flori, că omul este chemat să se perfecționeze prin suferință; că prin urmare omul demn de chemarea sa trebuie să se oblicuiască a privi suferința în față, a se oțeli ear' nu a deserta, ca soldatul fricos în fața dușmanului. Admirabil concept, care denotă că autorul, un spirit pătrunzător, dublat de un psiholog adânc, și-a dat seamă de buba cea mare a societății noastre și de limbajul ce trebuie să i-se vorbească de pe înălțimea unei scene naționale. Prin urmare,

Buceci. Unele sunt de-o pornografie indescriptibilă, încât tatrez chiar tot ce fantazia vulgară a versificatorului român produce în acest gen, până și glumele ce lupeu cu adăgiul „Sede moșu 'n vârful șurii“...

Ș'apoi să mai zică cineva, că n'avem talentați poeți în mijlocul nostru, când Ulpie Traian și cu Ioan dela Buceci țin recordul în mod atât de stupid și de... ordinar?!... Să mai zică cineva, că n'avem motiv să organizăm „Asociațiunea“ din Sibiu în secțiuni literare și științifice, când literatura ce o facem e reprezentată prin autori de aceștia! E trist și e o rușine!

Brașov, în Octomvre. Depe-Tocile.

Nota Redacției. Suntem informați, că Ioan dela Buceci nu este altul decât însuși Ilustritatea-Sa dl cavalier Ioan de Pușcariu, membru în reprezentațiunile noastre bisericesti, membru al „Academiei române“ (II), membru în secțiunea istorică a „Asociațiunei“ etc. Cerem să fim lămurii, dacă informația noastră e adevărată sau nu. Noi am dori, ca autorul acestor pornografii să nu fie Ilustritatea Sa, — aceasta pentru ca la cele zise mai sus să mai putem adăuga: „Opus igni, autor opprobrio publica dignus est!“

ideia fundamentală este perfect corespunzătoare misiunii moralizatoare a primei noastre scene.

Teza este admirabil ilustrată. Tablourile ce ne înfățișează autorul sunt de o realitate isbitoare, ear' amănuntele, dând viață scenelor ce se perindează, nu strică câtuși de puțin unitatea operelor.

Modul cum sunt zugrăvite caracterele principale ne dovedește că autorul este un psiholog eminent și un foarte fin observator. Politicianul ambițios, care voințe să ajungă cu ori-ce preț, este o reproducere vie a realității. Lacom, hrăpăreț, incapabil de sentimente altruiste, incapabil să se ridice mai presus de imboldul instinctelor animale, privind pe femeie ca pe un instrument de plăcere, dar' gata să recurgă la serviciile ei când nevoia o cere, ingrăt, nepăsător la durerea altuia, preocupat vecinic și pretutendent de scumpa lui persoană. Până și bruma de fatalism de care face el paradă, nu e la urma urmei, decât justificarea ingratitudinii sale. Omul acesta ajunge, frește, dar' nu pentru-că așa a fost scris, ci mai ales grație stăruințelor femeii care l'a iubit. Căci cam așa se întâmplă; tocmai acest soi de oameni sunt mai adesea iubiți.

Acesta e Alexandru Fronda, ambițiosul parvenit. Zoe Lorian, văduva care-l iubește din toate puterile sufletului, este caracterul opus celui dintâiu. Moartea bărbatului o lasă singură cu o fată asupra căreia se concentrează îngrijirile ei, și cu o fată rămasă din prima căsătorie a defunctului, educată într-o mănăstire de călugărițe, fată care o urește din cauza legăturilor ei cu Fronda Zoe, suflet blajin și resemnat, încălzit de amorul către Fronda și de iubirea ei maternă, este necontentit lovită de indiferența celui dintâiu, de boala copilei sale și de muștrările ficei sale vitrige care îl impută iubirea ei către Fronda și voințe să-i răpească pe Lina, care poartă numele tatălui ei, nume cinstit de purtarea Zoei. Caracterul acesteia este earăși luat din viața reală, și ceea ce e demn de remarcă, din viața românească, cu trăsăturile ei particulare: Zoe nu este tipul absolut, ci tipul românesc crescut în atmosfera noastră de oare-care indulgență, cu o voință ceva mai slabă, iubitoare și resemnată. Nuanța aceasta, nu vatămă conceptul, și tot-odată face ca tipul să fie mai accesibil, mai înțeles de publicul nostru. Silvia, fata crescută la Notre Dame de Sion, este iarăși unul din tipurile principale ale piesei. Ei scoate în evidență rigiditatea formalismului în care sunt educate fetele ce cad în mâinile călugărițelor catolice, și mai cu deosebire precumpănirea acestui formalism în paguba desvoltării sentimentelor creștinești de iubire și de compătimire.

Poate că ar fi de corect puțin acest tip, în ce privește amănuntele; în trăsăturile lui fundamentale este exact, trăit. Celelalte tipuri sunt secundare; însă autorul le-a dat destulă îngrijire ca să fie adevărate, lu te tot din viața noastră, românească.

Este admirabilă scena dintre Fronda, ajuns ministru și Zoe care-l suplică să și repare greșeala luând-o în căsătorie; este punctul culminant și desfășurării acțiunii, și de un efect desăvârșit. E momentul când egoismul triumfător sfîdează și calcă în picioare toate pornirile cele mai nobile ale sufletului omeneș.

De asemenea, tot actul al patrulea, când Zoe, lovită de paralizie este părăsită de tot, când în acea supremă și sfîșietoare singurătate aude cântecul Steluței, cântat de lăutar într-o vilă dela Sosea unde se petrece, este de o duiosie care face să vibreze toate coardele inimii, tot ce sufletul omeneș are mai curat și mai bun. Este, tot-odată, și sfîrșitul fresc, nesilit și logic al piesei.

Că lucrurile nu se termină cu respătala și cu pedeapsa convenită, nu e vina autorului. Din nenorocire, așa se petrec lucrurile în viață. E destul că autorul, reprezentând viața reală, știe să deștepte sentimente nobile, să îndemne la compătimire, și să degejeze un înalt învățământ, necesar mai ales societății noastre.

Interpretarea rolurilor a fost în general foarte bună. Actorii au fost la înălțime. S'ar purtă observa că d-soara Titii Gheorghiu (Silvia) a dat prea multă rigiditate rolului. D. Nottara ar fi fost mult mai bine dacă s'ar puté desbăra de o oare-care afectajie, pe care de altfel o regăsim în toate rolurile d-sale.

Decorurile au fost splendide. Sig.

Ultime știri.

Instalarea noului fișpan.

Azi, înainte d'ameazi, s'a făcut, cu mare pompă, instalarea noului fișpan

al Aradului. Festivitățile au început cu un Te-Deum în biserica cea catolică, unde au luat parte, pe lângă noul fișpan, toți fruntașii vieții publice maghiare din comitatul nostru, precum și delegațiunile. Dintre confesiuni d'asemeni au asistat; din partea Romnilor gr. or. au fost P. C. Sa vicarul episcopesc V. Mangra și protopopul V. Beleş, ear din partea gr.-cat. dl protopop G. Telescu.

Sedința congregațiunii s'a deschis la orele 10, prin vicșpanul *Dálnoky Nagy Lajos*.

După-ce face cunoscut obiectul ordinii de zi, mulțumește membrilor că au venit în număr așa mare. Ține să mulțumească îndeosebi P. S. Sale Episcopului *Goldis*, care prin prezența sa a ridicat nimbul serbării.

Protonotarul *Schill* citește actele de primirea demisiei fostului fișpan și de numire a noului fișpan.

Vásárhelyi László face elogii fostului fișpan.

Propune mulțumită protocolară și ca portretul lui *Făbián* să se pună în sala comitatului.

Se primește.

Vicșpanul propune o delegație din *Fascho Moys Sándor*, contele *Zsiliński*, *Takácsy*, P. *Truța* și baronul *Solymossy*, care să invite pe fișpan în sală.

Sedința se suspendă și se deschide d'odată cu intrarea în sală a fișpanului *Urbán*. Aclamări mari îl întâmpină. Vicșpanul îl salută și îl invită să depună jurământul, pe care îl citește protonotarul *Schill*.

Cu voce fermă, fișpanul *Urbán* depune jurământul, după care ține un lung discurs-program, primit bine de tot. A vorbit pe larg despre chestia naționalităților și în așa sens, că ar merita să fie ministru să i-se dea ocazie a realiza ceea-ce promite solemn. Vom da vorbirea întreagă în numărul viitor.

Schill îl felicită apoi în numele comitatului.

M. Veliciu vorbește în numele Românilor, cari s'au presintat în număr mare la congregație.

De multe-ori a vorbit dl *Veliciu* în numele nostru și totdeauna cu deosebit succes. Pare însă că niciodată n'a talmăcit mai superb sentimentele noastre. A insistat îndeosebi asupra unui singur lucru: *frumoasele promisiuni să și fie realizate!*

Vom căuta să dăm în întregime discursul d-lui *Veliciu*, discurs primit cu mare însuflețire și întrerupt des de aplausele tuturor Românilor prezenți în sală.

La orele, când punem ziarul sub presă, festivitățile urmează, și anume prezentarea și primirea diferitelor delegațiuni.

Evenimentele din China.

Londra, 6 Noemvre. O depeșă de de data 4 l. c. n. din *Tacu* raportează următoarele:

Vice-regele *Li-Hung-Ciang* pe cale privată s'a adresat unora din reprezentanții puterilor străine, rugându-i să înduplece pe contele *Waldersee*, ca acesta să mai amâne executarea sentinței de moarte dictată asupra oficianților chinezi din *Paotingfu*.

Curtea imperială chineză nici într'un cas nu se poate reîntoarce la *Peking* înainte de primăvară.

Rapoarte sosite la *Peking* spun, că în ținuturile *Singanfu* e gata să izbucnească o mare recoală mohamedană, care ar amenința siguranța tronului.

Editor: Aurel Popovici Bareianu.

Red. respuns: Ioan Russu Șirlianu.

Invitare la abonament

Deschidem prin aceasta abonament pe al doilea semestru la

„TRIBUNA POPORULUI“

Cu condițiunile de abonament, însemnate și în fruntea foii, cari sunt cele următoare:

In Monarchie:	
Pe un an	Cor. 20.—
Pe 1/2 an	10.—
Pe 1/4 an	5.—
Pe o lună	2.—

Pentru România și străinătate:
Pe un an . . . . . franci 40.—

NUMERII DE DUMINECA

pot fi abonați deosebit, ca foaie pentru popor, cu cor. 4 pe an, având o întindere de 8 pagine, cele 4 pagine ale

foii de zi, plus un adaus poporal de 4 pagine.

Domnii abonenți sunt rugați a grăbi cu reînnoirea abonamentelor pentru regulata expedare a foii.

Abonamentele se fac prin mandate postale și anumit pentru un timp, care începe cu prima și se termină cu ultima luni.

Este în interesul dlor abonenți, ca adresele să fie însemnate cât se poate de corect și legibil. Domnii abonenți vechi sunt rugați a lipi pe mandatul postal adresa tipărită dela fâșiile, în cari li-s'a trimis „Tribuna Poporului“ până acum.

Administrația
„TRIBUNEI POPORULUI“.

P. T.

Am onoarea de a face cunoscut, ca proprietar de fapt al Hotelului Palatin (Nador szálloda), că eu marî sacrificii materiale am reînnoit cu totul acest plăcut otel pentru public în curgere de un întreg și de doi ani; odăile pentru oaspeți le-am mobilat cu totul din nou și cu lucruri în așa fel, încât Hotelul Palatin nu are rival, nu numai, în Arad, ci în întreaga Câmpia (Alföld), întru cât privește comoditatea curățenia și plăcuta petrecere, ca acasă.

Grajduri curate și aerisite, curte mare, largă, șopron acoperit pentru trăsuri, sunt tot atâtea avantagii ale „Hotelului Palatin“, de cari aici alt hotel nu dispune.

Prețurile camerelor:

Cele mai elegante odăi- saloane de stradă, cu 2 paturi, pentru 24 ore	4 cor. —
de curte „ „ 24	2 „ 40 „
de stradă 1 pat „ 24	3 „ — „
de curte „ „ 24	1 „ 60 „

Cu deosebită stimă

Martin Török,

proprietarul „Hotelului Palatin“

Am onoarea de-a aduce la cunoștințapre a Onor. D-voastre, că am primit eu conducerea „Hotelului Palatin“, și că am închiriat tot eu restaurantul din Hotel. În restaurantul meu se găsesc în ori ce timp cele mai excelente vinuri de deal veritabile; ear bucătăria mea servește mâncări curate și gustoase.

Rugându-vé pentru prețuitul D-voastre concurs, sunt cu toată stimă

gata a vă servi:

Nicolae Gavrillette,

contucătorul „Hotelului Palatin“ și autorul prenorului restaurantului.

Băile dr. P. Opre (foste „Katalin“.)

Piéta Tököly, colț cu strada Lazar Vilmos.

Pentru domni și dame.

Modern aranjate: băi de aburi, basinuri mari cu apă caldă și rece, — băi de vană. Dușuri exelente.

Pentru bolnavi îngrijire și tratament nou, după cele mai noi cuceriri ale științei.

Prețuri moderate.

508 8—

516 2—3

A apărut

Și se află de vânzare la administrația „Trib. Poporului“ următoarele opuri:

	coroana	fleri
1.) „Geografia Comitatului Arad“, pentru clasa a III-a școalelor populare, de Damaschin Medre, învățator; aprobat de Consistor ilustrată cu chărți geografice — — — — —	—	70 „
2.) „Amicul Poporului“ — de Titus Vuculescu, pretor. Indreptar practic în cauze administrative. Prețul — — — — —	—	1.— „
3.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean, — — — — —	—	2.— „
4.) „Judecătorile cu jurații“ — de Teodor V. Păcățeanu, — — — — —	—	80 „
5.) „Libertatea“ — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățeanu, — — — — —	—	2.— „
6.) „Principiile politice“, după Dr. T de Holtzendorf, de T. Păcățeanu — — — — —	—	4.— „
7.) „Caractere morale“ — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popea, profesor în Brașov. — — — — —	—	2.50 „
8.) „Războiul pentru neatârnavă“ și „Povestea unei coroane de oțel“ ambele de George Coșbuc. Prețul Războiului — — — — —	—	1.20 „
Prețul „Coroanei“ — — — — —	—	1.60 „
9.) „Din vremuri apuse“ — de Iudita Secu, născ. Truția — — — — —	—	1.— „
10.) „Vieritul“ — de Petru Vancu, — — — — —	—	1.— „
11.) „Teoria Dramei“ — de Dr. Iosif Blaga. — — — — —	—	3.60 „
12.) „Juvénilia“ — de Sextil Pușcariu. — — — — —	—	1.60 „
13.) „Cu vântări bisericesti“ — traduse de Ioan Genț. — — — — —	—	5.— „
14.) „Pr.ibeag“ — de Ioan Iosif Sceopul, — — — — —	—	1.50 „
15.) Instrucțiuni populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilchelm Niemandz — — — — —	—	1.20 „
16.) „Liturgia Stului Ioan Crisostom“ (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Stefu învățator în Arad. Ac eastă liturgie conține toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul în Dumineci și sărbători. Pe lângă aceste ea mai conține cântecese, pricesne și un adaus de cântece populare. Toate imnele se pot cânta și numai pe 2—3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 6 la 5 coroane.	—	—

La comande să se mai adauge de fle-care op 10 fleri spese postale.